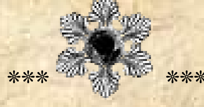
“…SONRA ÇIKAR OYUNU!”

Feriduddin AYDIN
feriduddin@gmail.com

دار العِبَر للطباعة والنشر

Al-Ibar Publishing
İstanbul-2018

“…SONRA ÇIKAR OYUNU!”

Savaşlar, işgaller, soykırımlar, isyanlar, devrimler, depremler ve büyük orman yangınları gizemlerle doludur. Çünkü bu gibi olayların iki yüzü vardır. İlkin bir yüzünü herkes görür ve seyreder. Ama onların bir başka yüzü daha vardır ki gizli kalır; bazen yüzyıllar sonra ortaya çıkar.

Örneğin tarihçiler Roma İmparatorluğunun yıklışını: *“yaygınlaşan ahlaksızlık, iç çekişmeler, Hristiyanlığın doğuşu, mezhep kavgaları ve Kavimler göçü”* gibi sebeplere bağlıyorlar. Araştırmacılar bu sebepler arasında, nedense iki şeyden hiç söz etmiyorlar. Bunlar; ordudan toplu firar olayları ve korkunç orman yangınlarıdır. Devletin yıkılışını hızlandıran bu iki neden, tarih araştırmacılarının çoğunun gözünden kaçmıştır.

Çünkü bu olayların görünen yüzü bile ne yazık ki kısa bir süre sonra insanoğlunun hafızasından silinir. Onun için zamanla farklı anlatım kalıpları içinde aktarılırlar. Zira bu olayların öyküsünde artık gerçek ile gerçek dışılık karışıktır. Kim anlatırsa zevkine, zaaflarına, ruhsal durumuna ve hayal gücüne göre onlara yeni içerikler kazandırır. Öyle ki bunların bazıları Allah’ın öfkesi, şımarıklığın cezası, evliyanın çarpması veya kerameti diye nakledilmeye başlanır. Nitikem dine dönüşen mitoloji, efsane, tarikat kültürü ve sahte tarih bu suretle oluşur.

Buna en çarpıcı bir örnek olarak «Müslümanlığı» gösterebiliriz. 1200’lerde İslam’a karşı bir komplo olarak temeli atılan bu dinin şifreleri ancak 800 yıl sonra bugünlerde kısmen çözülebilmiştir. Onun için Müslümanlığın İslam’dan ayrı bir din olduğu hakkında bugün Türkiye’de insanları ikna etmek hâlâ imkânsızdır.

Bunun bir başka örneği de Osmanlı İmparatorluğunun yıkılışında büyük etkisi bulunan iç komplolardır. Okullarda okutulan «ideolojik süslü tarih» dersleinde bu komploların içyüzüne asla dokunulmaz. Çünkü eğer birileri bu olaylara dokunacak olursa söz konusu komplolarda dün rol almış figüranların bugün sayıları milyonları aşmış bulunan torunları birer zebani gibi onu kapacak ve hemen dünyasını değiştireceklerdir. Bunu deneyenler arasında en ucuz kurtulan belki tek örnek **Hasan Mezarcı**’dır. Bu şahıs, *-netameli bir yeri eşelemekle-* akıl sağlığını ve dinini yitirmek gibi ağır bir bedel ödeyerek ancak hayatta kalabilmiştir.

Osmanlı İmparatorluğunun yıkılışında elleri bulunan Türkiye’deki yüzlerce karanlık topluluktan sadece birine çok kısaca dokunalım; 04 Aralık 1918’de İstanbul’da *(Vakit Gazetesi’nin binasında)* kurulan **Wilson İlkeleri Cemiyeti**’nin üyeleri kimlerdi? Bunu internet kullanan herkes hemen öğrenebilir. Bunlar Türkiye’nin, Amerika’nın egemenliği altına girmesini estiyorlardı. Beş kişiden oluşan bu grup gibi nice çeteler Türkiye’yi İngilizlere, Fransızlara, Almanlara ve İtalyanlara hediye etmek istiyordu. Ne var ki bunların dış odaklarla olan ilişkilerinin derinliğine, bugüne kadar hiçbir araştırmacı girmek istememiş, bunu göze alamamıştır.

Çumhuriyet döneminde olup bitmiş birçok hadisesinin arka planı hâlâ karanlıktır. Örneğin cumhuriyetin ilk derin devletinde kendilerine rol biçilmiş dört figür vardır:

Topal Osman, **İsmail Hakkı Tekçe**, **Çerkez Ethem** ve **Kasım Ataç**… Bunların rol aldığı olaylar hakkında hemen herkesin bilebildiği birşeyler yazılmıştır. Ancak bu olayların karanlıkta kalmış arka planını aydınlatmaya hiçbir araştırmacı hâlâ cesaret edememektedir. Keza aynı dönemde bakkal bulunmayan köylere çerçi (öte beri pazarlayan) satıcı diye görevlendirilen ***hafiyelerin*** faaliyetleri hakkında *(özel anılar hariç)* hiçbir araştırma mevcut değildir. En önemlisi; 12 Eylül darbesinden önceki yıllarda işlenen binlerce faili meçhul cinayetin unutturulması için faşist kesimin yoğun propaganda faaliyetleri dikkat çekmektedir. Bu nedenledir ki Türkiye'de yıllar önce yaşanan anarşinin şöyle bir tartışması vardır. «PKK mı anarşinin, yoksa anarşi mi PKK'nın bir ürünü olarak ortaya çıktı!»

Sırları hâlâ açıklanamayan çok önemli hadiselerden biri de şudur: Nakşibendilerle Kemalistler arasında 70 yıl devam eden savaşta Kemalistler neden tarikatçılar karşısında pes etti? Bunu ne tarikatçılar, ne de Kemalistler açıklamaya yanaşıyor!

İlginçtir ki; *-arka planları karanlık kalan-* olayların failleri, körükleyicileri, sömürücüleri ve figüranları arasında bazıları, bir zaman sonra evliya, kahraman ve kurtarıcı olarak ilan edilirler. Vaktiyle lanetlemiş iseler, bu leke onların üzerinden kaldırılır; yasalar çıkartılarak itibarları iade edilir. Hatta bunların bazısı ilahlaştırılır; Kabirlerinin üzerinde türbe, anıt inşa edilir ve orası ziyaretgâh haline gelir, heykelleri dikilir; adı ünlü bulvarlara, müzelere, okullara, üniversitelere ve hava alanlarına verilir. Hakıkında övgülerle örülmüş antolojiler, güldesteler, divanlar, destanlar ve romanlar yazılır… Örneğin **Abdullan Öcalan**'ın ve **Fethullah Gülen**'in on yıllar sonra tarihe birer önder, birer kahraman olarak işlenmeleri olası değil mi? Bu şekilde örülen küflü bir kültürü ancak küflü bir zihniyet kaldırabilir. Bugünkü yaygın zihniyet işte böyledir.

Böylesi bulanık ve küflü bir kültürün ürünü olan zihniyetler için; Allah elçileri, havariler, sahabiler, gerçek alimler ve salihler pek büyük şey ifade etmezler. Bunların adları sadece camilerde, mescitlerde, kandillerde, mezarlıklarda ve türbelerde anılır. İnsanlığın gerçek kurtarıcıları olan Allah elçileri; ilimleriyle hayatı aydınlatmış olan alimler bu küflü zihniyete birer sofu, birer hacı, birer sakallı, takkeli, külahlı medyum ve meczup silueti ile yansırlar.

Bu zihniyete sahip insan o derece şaşkındır ki hiçbir olayı net göremez. Behimî bir nazarla etrafı seyreder. Yaygın propaganda rüzgarına göre yön tutar. Onun idoluna tapmayan her insan kâfirdir, fasıktır, dönektir, sapıktır, teröristtir ve vatan hainidir. Kendisini sürükleyen olayın bir zaman sonra sırlarının faş olacağını hiç hesaba katmaz, katamaz. Buna «ideolojik körlük» diyenler vardır. Şunu asla unutmamak gerekir ki olayları sadece medya kaydetmez; bilakis her çağda ve en acımasız yönetimlerin hüküm sürdüğü dönemlerde bile birçok namuslu aydın, evinde kaleme sarılır ve yaşanan olayları bütün çıplaklığıyla anılarına yazar. İşte gerçek tarihin yüzyıllar sonra da olsa ortaya çıkması bu şekilde mümkün olabilmiştir.

Nitekim bugünlerde işlenen bir siyasi cinayetten, yaşadığımız *-Kahramanmaraş merkezli-* deprem faciasından ve siyaset mafyaları arasında cereyan eden küfürleşmelerden ve kavgalardan sonra yayılan dedikodu fırtınasının arka planı yıllar sonra ancak aydınlatılabilecektir. Ama yine unutmamak gerekir ki olup biten hadiselerin içyüzünden haberdar olan birçok namuslu aydın, yine evlerinde anılarını yazmaya devam ediyorlar! Onun için ömrümüz yetmese bile bügün gizlenen gerçekler, mutlak surette günün birinde ortaya çıkacaktır.

Feriduddin AYDIN
Yalova; 02 Mart 2023